

Bo Haftarah

[Jeremiah]

(46)13:The word that the LORD spoke to Yirmeyahu the prophet, how that Nevukhadretzar king of Bavel should come and strike the land of Egypt.

14:Declare you in Egypt, and publish in Migdol, and publish in Nof and in Tachpanches: say you, Stand forth, and prepare you; for the sword has devoured round about you.

15:Why are your strong ones swept away? they didn't stand, because the LORD did drive them.

16:He made many to stumble, yes, they fell one on another: and they said, Arise, and let us go again to our own people, and to the land of our birth, from the oppressing sword.

17:They cried there, Pharaoh king of Egypt is but a noise; he has let the appointed time pass by.

18:As I live, says the King, whose name is the LORD of Hosts, surely like Tavor among the mountains, and like Karmel by the sea, so shall he come.

19:You daughter who dwell in Egypt, furnish yourself to go into captivity; for Nof shall become a desolation, and shall be burnt up, without inhabitant.

הַדְּבָרִי אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא לְבוֹא
נְבוּכַדְרֶצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל לְהַכּוֹת אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם:
הִגִּידוּ בְּמִצְרַיִם וְהִשְׁמִיעוּ בְּמִגְדּוֹל וְהִשְׁמִיעוּ בְּנֹף
וּבְתַחְפָּנְחֶס אַמְרוּ הַתִּיַצֵּב וְהִכֵּן לָךְ כִּי־אֶכְלֶה חֶרֶב
סְבִיבְיָךְ: 15 מִדּוּעַ נִסְחַף אַבְיָרֶיךָ לֹא עָמְדוּ כִּי יְהוָה הִדְפּוֹ:
הִרְבֵּה כּוֹשֵׁל גַּם־נִפְּל אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ וַיֹּאמְרוּ קוּמָה |
וְנִשְׁבָּה אֶל־עַמָּנוּ וְאֶל־אֶרֶץ מוֹלְדֹתֵנוּ מִפְּנֵי חֶרֶב
הַיּוֹנָה: 17 קָרְאוּ שֵׁם פִּרְעֹה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם שְׁאוֹן הָעֶבְרִי
הַמוֹעֵד: 18 חִי־אֲנִי נְאֻם־הַמֶּלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ כִּי
כְּתוּב בְּהַרִים וּכְכַרְמֵל בַּיָּם יָבוֹא: 19 כִּלִּי גוֹלָה עָשִׂי
לָךְ יוֹשֶׁבֶת בֵּת־מִצְרַיִם כִּי־נֹף לְשִׁמָּה תִהְיֶה וְנִצְתָה
מֵאִין יוֹשֵׁב:

הַדְּבָרִי הַדְּבָרִי אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־יְרֵמְיָהוּ הַנָּבִיא לָבוֹא
 נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל לְהַכּוֹת אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם׃ ¹⁴ הַגִּידוּ
 בְּמִצְרַיִם וְהַשְׁמִיעוּ בְּמִגְדּוֹל וְהַשְׁמִיעוּ בְּנֶף וּבַת־חַפְנָחַס אֲמָרוּ
 הַתִּיצֵב וְהִכּוּ לָךְ כִּי־אָכְלָה חֲרָב סְבִיבֶיךָ׃ ¹⁵ מַדּוּעַ נִסְחַף
 אַבְיָרֶיךָ לֹא עָמַד כִּי יְהוָה הִדְפּוֹ׃ ¹⁶ הֲרַבָּה כּוֹשֵׁל גַּם־נִפְלְ אִישׁ
 אֶל־רַעְהוּ וַיֹּאמְרוּ קוֹמָה וְנִשְׁבָּה אֶל־עַמָּנוּ וְאֶל־אֶרֶץ
 מוֹלְדֹתֵנוּ מִפְּנֵי חֲרָב הַיּוֹנָה׃ ¹⁷ קִרְאוּ שֵׁם פַּרְעֹה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם
 שְׂאוֹן הָעֶבֶר הַמוֹעֵד׃ ¹⁸ חִי־אֲנִי נְאֻם־הַמֶּלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת שִׁמוֹ
 כִּי כְּתוּב בְּהַרִים וּכְכֹרֵמַל בַּיָּם יָבוֹא׃ ¹⁹ כָּלִי גוֹלָה עֲשֵׂי לָךְ
 יוֹשֶׁבֶת בַּת־מִצְרַיִם כִּי־נָף לְשִׁמָּה תִּהְיֶה וְנִצַּתָּה מֵאִין יוֹשֶׁב׃